

רחל המרחלת מגלה:

התנהגותה של רחל ד"ר גרמה להתקוממות שומרי ראש

הגורילות נגד

אנשית שר-הביטחון

מ לחמות רבות עברה כבר רחל כורסדיין בחייה, עד שזכתה להגיע למעמד אשת שר-הביטחון. והנה עתה, כשזכתה והאמינה כי הגיעה אל השלווה והנה הנחלה — מצאה את עצמה במלחמה חדשה. הפעם — בפני אויב נוקשה ומאומן היטב: שומרי-הראש של בעלה, משה דיין.

המלחמה בין רחל והגורילות הגיעה לאחרונה למי-מדים כאלה — עד שכמעט פרץ מרד גלוי של הגורילות נגד אשת הבוס שלהם. רק שיחות שיכנוע של השר עצמו, ושל מנהל לישכתו, היים ישראלי, הרגיעו — בינתיים — את הרחות.

עבדים

מודרניים

ה מתיחות בין שומרי-הראש של השר, הנמצאים עימו בכל מקום, בכל שעה, לבין רעייתו החדשה של השר — החלה מייד עם נישואיהם של רחל ודיין. "לפני הנישואין היא היתה נחמדה אלינו, רצתה כל הזמן למצוא חן, ולא הפסיקה לשאול כל אחד מאיתנו אם הוא זקוק לעזרה ממנה", סיפר השבוע אחד הגורילות המלווים את דיין זה שנים. "לאחר הגירושין של השר מרות דיין, בתקופה שבה רחל היתה נפגשת עם דיין באופן חופשי כבר — הבחנו בשינוי ביחס שלה אלינו. היא היתה מביטה בנו מלמעלה למטה — יחס אשר רות דיין לא הפגינה אף פעם כלפינו".

אולם השינוי העיקרי חל אחרי נישואיה של רחל לדיין: "מאותו רגע היא היתה בטוחה שיחד עם בעלה היא קיבלה גם שורה של עבדים שצריכים לשרת אור-תה", המשיך הגורילה בהתמרמרות.

המתיחות בין רחל לאנשי הביטחון הגיעה לשיאה לאחר תקרית בה היתה מעורבת דווקא רות דיין. באחת הנסיעות של רחל במכונית השר של השר, הבחינו הגורילות, שהיו עימה, במכוניתה של רות דיין החונה בצד הכביש, מפונצ'רת. הם עצרו את מכוניתם, מיהרו לעזור לרות להחליף גלגל.

"רות היתה יותר חכמה מאיתנו. היא ניסתה לעצור בעדנו, אמרנו לה: רות, מה קרה לך? השתגעתי? והחלפנו לה את הגלגל".

"כשחזרנו למכונית שלנו, הבחנו בעינייה של רחל ממש הבעת שגאה — מבט שלא נעלם מאז".

גורילות

או שליחים?

ר חל כולם לא היססה מרגע ראשון לנצל את שרותי אנשי הביטחון כשליחים ונהגים שלה. ב"תקופה בה היתה נוהגת להביא את שתי בנותיה לביתה החדש בצהלה — היתה שולחת אותם לאסוף את הבנות מתל-אביב, או להביא לבנות מיצרני מזון ועוגות. "קבלנו את כל כל זה מבלי להניד עפעף", סיפר ה"גורילה". "לגבינו היא היתה אשת השר, ואת השר אנו אוהבים מאוד. היא היתה שונה בהרבה בחינות מרות. כשרות ביקשה מאיתנו פעם משהו, היא היתה עושה זאת לאחר עשר דקות שלמות של התנצלות".

ההחמרה ביחסים בין הגורילות לרחל אירעה כאשר אשת השר התחשה לחילטיה כי לא ייתכן שהגורילות, בעת שהן ממתנים — שעות ארוכות לעיתים — עד שהשר יצא מביתו — ייכנסו הביתה לעשות את צרכיהם. היא אסרה עליהם להיכנס למטרה זו לביתה.

התוצאה: אנשי הביטחון החלו עושים צורכיהם במסך של שכנו של דיין, סא"ל (מיל) בן-ציון שני. כעבור ימים מיספר עלתה הצחנה מתמוסך עד לשמיים. בעקבות כך, הגיעו לבית הדיינים בצהלה בנאים של משרד-הביטחון, והקימו בחצר ביתו של השר מיבנה אבן גדולה עם שרתים לגורילות.

"לא מספיק שהמיבנה מכער את כל הרחוב, אלא שהוא גם עלה רכבות לירות — הכל בגלל שרעיית ה"שר לא היתה מוכנה שנשתמש בשרותים שלה".

מערכת היחסים המעורערת גרמה לכך ששניים מהגורילות ביקשו העברה לג'וב אחר, ואחר עזב בכלל את שרות המדינה. אותו איש ביטחון פנה לרות דיין, ביקש ממנה לעזור לו במציאת עבודה. כיום הוא עובד כפקיד בחברת משכנת, אותה מנהלת רות.

את מערכת היחסים החדשה הזו לא יכלו הגורילות שלא להשוות ליחסיהם עם שתי הרעיית של שרי הבי"טחון הקודמים, פולה בן-גוריון ז"ל ומרים אשכול: "פולה היתה מסוגלת לשלוח אותנו לחנות לעשות לה פניות, או אפילו לשלוח אותנו לשפוך את הובל. אצלה, היינו עושים את זה באהבה. כיוון שעם כל קשיחותה

החיצונית, היתה לנו פולה, בדברים החשובים באמת, כמו אמא.

"מרים אשכול ניסתה, מיד אחרי נישואיה, לשלוח אחד מאיתנו להביא לה חלב. הסברנו לה שזה לא תפקידנו — ומאז היה לנו שקט".

"על רות דיין אין בכלל מה לדבר. כשהיא היתה מוכרחה לבקש מאיתנו משהו — ודברים כאלה קורים, כיוון שאנחנו הופכים, במשך הזמן, בגלל טיבה של העבודה, לחלק מהמשפחה — היא היתה ממש מסמיקה. אין מה לדבר שרות היתה חברה של כולנו, ידידת המשפחה, שותפה לימות השמחה, ומעודדת נאמנה בימי האבל של כל אחד מאיתנו".

השינאה

גברה

את הסאה הדגישה רחל, טוענים הגורילות, בעת הסיוע האחרון של דיין בארה"ב, אליו הצטרפה גם היא. "האשה הזו היא ממש חולת קניות", סיפרו אחריכך לחבריהם, הגורילות שנסעו לשמור על חייה השר מפני התנשקות בחו"ל. "כל מה שהיא ראתה היא היתה קונה. מציגו את עצמנו הולכים עם השר ואיתה, כשידינו מלאות חבילות".

"היינו מוכרחים להפסיק עם זה, כיוון שאם היה קורה משהו, לא היו לנו ידיים פנויות לפעולה. הסברנו את זה לשר — והוא קיבל זאת מיד. מאז כבר לא סחבנו יותר חבילות. אולם השינאה שלה אלינו גברה". והיה עוד מקרה בארה"ב. רחל לא התביישה, קראה אליה את אחד הגורילות, נתנה לו שקית ובה זוג תח"ת תונים שקנתה לעצמה מאתו בוקר באחת החנויות ה"הדורות בעיר, וביקשה ממנו לסור לחנות ולחליף לה את התחמונים למידה אחרת. הגורילה סירב: "אפילו בשביל אשתי אני לא מוכן לעשות את זה. תחליפי אר"תם בעצמך".

כאשר חזרו הדיינים ארצה, הועבר אותו איש ב"טחון מתפקידו.

הקש ששבר את גב הגמל נפל לפני ימים מיספר. רחל יצאה באחד הבקרים מהבית, ביקשה מהגורילות, שהמתינו לבעלה, לנקות את שימשת מכונית האסקורט הפרטית שלה. "הסכמנו, כפי שהיינו מסכימים לעשות זאת עבור כל אשה".

למחרת חזרה הפרשה, ושוב ניקה אחד הגורילות את שימשת המכונית. ביום השלישי היא לא ביקשה. כשהיא יצאה החוצה לנסוע למקום עבודתה, הבחינה כי לא ניקו את שימשת מכוניתה. "היא פתחה עלינו פה כזה, שכל הרחוב שמע. זה היה כבר יותר מדי".

פקידים

לא משרתים

ה גורילות החליטו להתקומם נגד הצרה החדשה שנפלה עליהם. "מוכרחים להבין כי אין לנו שום דבר נגד השר. לפני שהיא באה, היינו נלחמים על הוכות לעבוד איתה. אין במדינה הזו אנשים שאוהבים אותו

יותר מאיתנו. בשבילו אנחנו מוכנים לעשות כל דבר בעולם. וגם בשביל אשתו — איזו אשה שלא תהיה. אבל אנחנו בני-אדם, פקידים ממשלתיים בעלי תפקיד מוגדר. תפקידנו לשמור — לפעמים בגופנו — על שלר מו של השר. אנחנו לא משרתים של אף אחד".

שומרי-הראש ניצלו הזדמנות בה היו בנטיעה עם השר ללא אשתו, שחתו בפניו את טענותיהם. "ראינו שהשר הופתע", הם סיפרו אחריכך. "לא רק הופתע, אלא הפעם הראשונה ראינו שכואב לו".

השר שמע עד תום את טענותיהם של שומריו, אשר אחדים מהם מלווים אותו זה שנים: "אני מבקש את סליחתכם בשמי ובשם רחל על כל מה שהיה. אני מקווה שזה לא יקרה בשנית". הגיב.

"הסברנו לו כי אם המצב יימשך, נתפטר כולנו". סיפר אחד הגורילות. "על כך הוא לא הגיב, אלא רק נייעע בראשו".

למחרת קרא לנו ראש הלישכה, היים ישראלי — האדם עימו אנחנו עובדים בקירבה מיוחדת. הוא ביקש מאיתנו להיות סבלניים, לא לעשות שום מעשי שרות, והבטיח כי השר כבר ידאג לכך שמקרים מסוג אלה לא יחזרו.

"בטח שלא יחזרו — עד התעלול הבא של הגברת דיין החחשה".